

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn.   czerwca 2019 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr 5/I/2019

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 196 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 650) w związku z art. 21 b ust.1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”:

Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko S przedstawione we wniosku z dnia 2 stycznia 2017 r. o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej w zakresie ustalenia braku obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej tytułu przywozu wskazanego we wniosku produktu naftowego zakwalifikowanego do ciężkiego oleju opałowego o kodzie CN 2710 19 62 – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

S, dalej „Wnioskodawca” lub „Spółka”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 2 stycznia 2017 r., doręczonym w dniu 4 stycznia 2017 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

opłaty zapasowej, w trybie art. 10 u.s.d.g. Wnioskodawca w dniu 3 stycznia 2017 r. uiszczył opłatę od wniosku w wysokości 40 zł.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca wykonuje w Polsce działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym wyrobów z wykorzystaniem m.in. olejów opałowych ciężkich zaklasyfikowanych do kodu CN 2710 19 62. Powyższe oleje opałowe ciężkie są wykorzystywane jako półprodukty do wyrobu końcowego produktu, który nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach (preparatu smarowego o kodzie CN 2710 19 99). Przedmiotowy olej opałowy ciężki każdorazowo posiada następujące parametry fizykochemiczne:

- 1) gęstość zawsze niższą niż 0,9 kg/l;
- 2) lepkość kinematyczną zawsze niższą niż 10 cSt w temperaturze 80°C;
- 3) zawartość siarki poniżej 1%.

Spółka wskazała, że nabywa powyższe półprodukty w innych krajach UE i dokonuje ich przywozu na terytorium RP w procedurze zawieszono poboru akcyzy do składu podatkowego, gdzie wykorzystywane są do produkcji preparatów smarowych niebędących paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach. Na prowadzenie działalności gospodarczej w tym zakresie nie jest wymagana koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz koncesja na obrót paliwami ciekłymi w Polsce z uwagi na fakt, że wskazane powyżej oleje opałowe ciężkie nie stanowią paliw ciekłych w rozumieniu przepisów ustawy Prawo energetyczne i na żadnym etapie prowadzonej działalności nie występuje obrót przedmiotowym olejem opałowym ciężkim na terytorium RP (Wnioskodawca nie sprzedaje oleju opałowego ciężkiego na terenie RP, lecz zużywa go do produkcji innych wyrobów niebędących paliwami i dokonuje dostaw tych wyrobów do odbiorców na terenie innych krajów).

W związku z powyższym Wnioskodawca zwrócił się o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w opisanym stanie faktycznym będzie obowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej określonej w art. 21b ustawy o zapasach.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko:

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich

ilość. Z przepisu art. 2 pkt 2 lit. f-n wynika natomiast, iż paliwami są gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe – określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania.

Wnioskodawca podnosi, że z art. 2 pkt 2 lit. n ustawy o zapasach, w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r., str. 1, z późn. zm., dalej: „rozporządzenie nr 1099/2008”) wynika, że ciężkie oleje opałowe to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania) o lepkości kinematycznej powyżej 10cSt w temperaturze 80°C i temperaturze zapłonu zawsze powyżej 50°C a gęstości zawsze wyższej niż 0,9 kg/l, w tym ciężkie oleje opałowe o niskiej zawartości siarki – poniżej 1%. Stosownie do § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. poz. 1806, z późn. zm.), dalej: „rozporządzenia w sprawie wykazu paliw”, podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje opałowe ciężkie oznaczone kodem CN 2710 19 62. W ocenie Wnioskodawcy w przypadku przywozu półproduktów zakwalifikowanych do kodu CN 2710 19 62 – oleje opałowe ciężkie – i wykorzystywanych do produkcji wyrobów nie będących paliwami, nie wystąpi po jego stronie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej ze względu na to, że półprodukty te nie posiadają parametrów fizykochemicznych określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 i w konsekwencji nie stanowią paliwa w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o zapasach. Tym samym Wnioskodawca nie spełnia również definicji handlowca, ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej w zakresie przywozu paliw.

Wnioskodawca podkreślił również, że w stosunku do podobnych wyrobów Prezes Agencji Rezerw Materiałowych w decyzji nr BPI-1/I/16 potwierdził zasadność

stanowiska Spółki wskazując, że aby dany produkt mógł zostać uznany za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach, musi spełniać przesłanki przewidziane dla danego rodzaju paliwa określone w rozporządzeniu nr 1099/2008, a w przypadku gdy ich nie spełnia nie może zostać uznany za paliwo i w efekcie stanowić podstawy do naliczenia opłaty zapasowej. Podobne stanowisko było zdaniem Wnioskodawcy wyrażane również w innych rozstrzygnięciach wydawanych przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych innym podmiotom stosującym w swojej działalności wyroby ropopochodne do celów innych niż napędowe i opałowe. Wnioskodawca stoi zatem na stanowisku, że we wskazanym schemacie prowadzonej działalności nie jest zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu nabycia i przywozu opisanego wyżej półproduktu oleju opałowego ciężkiego zaklasyfikowanego do kodu CN 2710 19 62, bowiem nie spełnia on definicji handlowca, a także producenta określonych w ustawie o zapasach.

W dniu 3 lutego 2017 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydał decyzję nr BPI-2/1/17 w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej, w której stwierdził, iż stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku jest nieprawidłowe.

Ww. decyzja, po rozpatrzeniu odwołania strony, decyzją Ministra Energii z dnia 21 września 2017 r. nr 21/09/2017, została uchylona i sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes Agencji Rezerw Materiałowych decyzją z dnia 25 października 2017 r. nr BPI-14/1/17 ponownie uznał, że stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe.

Po rozpatrzeniu odwołania strony od tej decyzji, Minister Energii decyzją nr 5/03/2018 z dnia 6 marca 2018 r., działając na podstawie art. 138 § 2 w zw. z art. 127 § 2 k.p.a. uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 25 października 2017 r. nr BPI-15/1/17. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia, wskazując, iż zaskarżona decyzją obarczona jest wadą wewnętrznej sprzeczności, która powoduje, że sprawa nie została w sposób jednoznaczny merytorycznie rozstrzygnięta.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, decyzją z dnia 11 kwietnia 2018 r. nr BPI-10/1/2018, na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. umorzył w całości postępowanie w sprawie udzielenia pisemnej

interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej z wniosku Spółki z dnia 2 stycznia 2017 r.

W wyniku odwołania wniesionego przez stronę od ww. decyzji, Minister Energii decyzją z dnia 5 lipca 2018 r. nr 15/07/2018 orzekł o utrzymaniu w całości zaskarżonej decyzji.

Nie zgadzając się z takim rozstrzygnięciem sprawy Spółka, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, pismem z dnia 17 sierpnia 2018 r. skierowała skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję Ministra Energii z dnia 5 lipca 2018 r. nr 15/07/2018 oraz poprzedzającą ją decyzję Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 11 kwietnia 2018 r. nr BPI-10/I/8. Sąd stwierdził że wniosek oraz czynności podjęte przez organy odpowiadały normatywnym uwarunkowaniom określonym w cytowanych przepisach art. 10 i 10a u.s.d.g. Organy jednakże wadliwie rozstrzygnęły wniosek skarżącej spółki wydając decyzje o umorzeniu postępowania, w sytuacji gdy nie zaszła żadna przesłanka bezprzedmiotowości postępowania w rozumieniu art. 105 § kpa. W ocenie Sądu, jeżeli organy rozpoznające wniosek Spółki na podstawie danych zawartych w tym wniosku oraz po jego uzupełnieniu przez załączenie sprawozdania z badań laboratoryjnych uznały, że w oparciu o tak przedstawiony stan faktyczny nie są w stanie określić, czy produkt wytwarzany przez spółkę jest czy też nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach - to stosownie do art. 10 ust. 5 u.s.d.g. powinny odmówić wydania wnioskowanej interpretacji wskazując, że w zakresie przedłożonego stanu faktycznego i wskazanych danych, nie jest możliwe wydanie wnioskowanej interpretacji.

Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w wykonaniu wyroku Sądu Wojewódzkiego w Warszawie rozpoznał sprawę z wniosku Spółki z dnia 2 stycznia 2017 r. o wydanie interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie obowiązku uiszczania opłaty zapasowej, który uzupełniony został w dniu 12 kwietnia 2019 r. o dodatkowe wyjaśnienia stanu faktycznego. Na wezwanie organu, Strona uzupełniła w dniu 20 maja 2019 r. braki formalne wniosku poprzez złożenie dokumentu pełnomocnictwa dla radcy prawnego występującego w sprawie w imieniu Wnioskodawcy.

W piśmie stanowiącym uzupełnienie wniosku o udzielenie interpretacji Spółka wyjaśniła, że wykonuje w Polsce działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym wyrobów z wykorzystaniem m.in. olejów opałowych ciężkich zakwalifikowanych do kodów CN 2710 19 62, który każdorazowo posiada następujące parametry fizykochemiczne: gęstość zawsze niższa niż 0,9 kg/l, lepkość kinetyczna zawsze niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C i zawartości siarki poniżej 1%. Ponadto z uwagi na klasyfikację wyrobu do kodu CN 2710 19 62 według Nomenklatury Scalonej, przedmiotowy olej opał ciężki każdorazowo w temperaturze 250°C destyluje mniej niż 65% objętościowo (włącznie ze stratami) według metody ISO 3405. Przedmiotowy olej napędowy charakteryzuje się również właściwościami fizykochemicznymi określonymi w uwadze dodatkowej 2 f) do pozycji 2710 określonej w Załączniku I Nomenklatura Scalona do Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Tary Celnej. Wnioskodawca wskazał również, że destylacja przedmiotowego ciężkiego oleju opałowego nie przebiega w temperaturze od 180°C - 380°C, a także nie przebiega w temperaturze od 380°C - 540°C. Temperatura destylowania przedmiotowego oleju opałowego ciężkiego nie mieści się w zakresie 150°C - 300°C. Wnioskodawca podkreślił również, że olej opałowy ciężki nie może być wykorzystywany: do dalszego przetwarzania z wyjątkiem mieszania, jako surowiec dla przemysłu petrochemicznego lub do produkcji benzyny poprzez reforming lub izomeryzacje w rafinerii, jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, do tłokowych silników lotniczych, w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, do zmniejszania tarcia pomiędzy powierzchniami nośnymi oraz do budowy dróg i krycia dachów. Ponadto przedmiotowy olej opałowy ciężki nie może zostać uznany za koks naftowy, parafiny, asfalt, kondensat gazu ziemnego (NGL), gaz rafineryjny nieskroplony, etan i gaz płynny (LPG).

W ocenie Wnioskodawcy przedmiotowy olej opałowy ciężki nie spełnia definicji określonej w art. 2 pkt 2 lit. n) ustawy o zapasach, w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r., str. 1, z późn. zm.), z którego wynika, że ciężkie oleje opałowe to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania) o lepkości kinematycznej powyżej 10cSt w temperaturze 80°C

i temperaturze zapłonu zawsze powyżej 50°C a gęstości zawsze wyższej niż 0,9 kg/l, w tym ciężkie oleje opałowe o niskiej zawartości siarki – poniżej 1%. Stosownie do § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. poz. 1806, z późn. zm.), podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje opałowe ciężkie oznaczone kodem CN 2710 19 62 i w związku z powyższym nie będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej. Wnioskodawca dołączył do wniosku raport z kontroli nr 03/76/IRE/2017 dotyczący badania próbki przedmiotowego oleju opałowego ciężkiego wskazujący pełny zakres jego destylacji oraz pismo nr DPC.DPC – 413.122.2017.MOd. z dnia 19 kwietnia 2017 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który uznał, że wyrób o parametrach wskazanych powyżej nie stanowi paliwa ciekłego w rozumieniu Prawa energetycznego.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zważył co następuje.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów

interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu Zapasów Interwencyjnych.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach stanowi, że handlowcem jest:

a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,

b) osoba fizyczną, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. W myśl art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach przywozem jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub

importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm., dalej: „rozporządzenie nr 1099/2008”). Na mocy zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017 r., str. 3 i nast.), która weszła w życie 30 listopada 2017 r., definicje legalne powołanych produktów zostały przeniesione do załącznika A, przy czym w załączniku B w rozdziale 4 odnoszącym się do ropy naftowej i produktów naftowych w pozycji 4.1. „Nośniki energii” zaznaczono, że o ile nie określono inaczej, w kategorii tej gromadzone są dane odnoszące się do wszystkich nośników energii wymienionych w załączniku A rozdział 3.4 OLEJ (ropa naftowa i produkty naftowe). Jednocześnie powołany załącznik A zatytułowany „Wyjaśnienia dotyczące terminologii” jednoznacznie wskazuje, że zawiera on wyjaśnienia, uwagi geograficzne lub definicje pojęć, które są stosowane w pozostałych załącznikach, o ile w załącznikach tych nie stwierdzono inaczej. Wskutek powyższego bezpośrednio odesłanie z ustawy o zapasach do załącznika B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008 przekształciło się w odesłanie kaskadowe, które dla ustalenia właściwego brzmienia definicji paliw wymaga sięgnięcia, poprzez odesłanie z załącznika B, do definicji określonych w załączniku A rozporządzenia

nr 1099/2008. W obecnym stanie prawnym paliwa określone w art. 2 pkt. 2 lit. f-n ustawy o zapasach zostały zdefiniowane jako:

3.4.10. GAZ PŁYNNY (LPG) - LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C₃H₈) i butanu (C₄H₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA - Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.

Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) - Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna -Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).

3.4.13. BENZYNA LOTNICZA - Benzyna przeznaczona specjalnie do tłokowych silników lotniczych, której liczba oktanowa została odpowiednio dostosowana do silnika, z temperaturą krzepnięcia wynoszącą - 60 °C i przedziałem temperatur destylacji wynoszącym zwykle 30-180 °C.

3.4.14. PALIWO TYPU BENZYNOWEGO DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH (PALIWO LOTNICZE DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH NA BAZIE NAFTY LUB JP4)

Pozycja ta obejmuje wszystkie lekkie oleje węglowodorowe używane w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 100-250 °C. Otrzymuje się je przez mieszanie naft i benzyny lub benzyn

ciężkich w taki sposób, aby zawartość związków aromatycznych nie przekroczyła 25 % objętości, a prężność pary mieściła się w zakresie 13,7-20,6 kPa.

3.4.15. PALIWO TYPU NAFTY DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH - Produkt destylacji wykorzystywany w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych. Pod względem temperatury destylacji (150-300 °C, zwykle nie więcej niż 250 °C) i temperatury zapłonu ma takie same właściwości jak nafta. Ponadto ma ono szczególne cechy (np. temperaturę krzepnięcia) ustalone przez Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego. Obejmuje domieszki do nafty. Paliwo typu nafty do silników odrzutowych jest zbiorem produktów, do którego należą mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) oraz niebiosyntetyczna nafta lotnicza.

3.4.15.1. Mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) Biopaliwo odrzutowe, które zostało zmieszane z paliwem typu nafty do silników odrzutowych.

3.4.15.2. Nie-biosyntetyczna nafta lotnicza - Pozostała część paliwa typu nafty do silników odrzutowych - paliwo typu nafty do silników odrzutowych z wyłączeniem mieszanego biopaliwa odrzutowego (jest nią zwykle paliwo typu nafty do silników odrzutowych pochodzenia kopalnego).

3.4.16. INNE RODZAJE NAFTY - Rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania mieści się w zakresie 150-300 °C.

3.4.17. OLEJE NAPEĐDOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE) - Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

3.4.17.1. Biodiesle mieszane (biodiesele w oleju napędowym) - Biodiesle, które zostały zmieszane z olejem napędowym.

3.4.17.2. Paliwa inne niż biodiesle - Pozostała część oleju napędowego - olej napędowy z wyłączeniem biodiesli mieszanych (jest nią głównie olej napędowy pochodzenia kopalnego).

3.4.18. OLEJ OPAŁOWY (CIĘŻKI OLEJ OPAŁOWY) - Wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

3.4.18.1. Olej opałowy o niskiej zawartości siarki (LSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1 %.

3.4.18.2. Olej opałowy o wysokiej zawartości siarki (HSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej 1 % lub więcej

Analiza porównawcza brzmień definicji produktów naftowych, w tym ciężkiego oleju opałowego pozwala na stwierdzenie, że pomimo zmiany stanu prawnego zakres i elementy definicji nie uległy zmianie. Niezależnie od powyższego, w dalszej części decyzji Organ będzie formułował w tym zakresie stwierdzenia w odniesieniu do definicji ujętych w treści załącznika B rozporządzenia nr 1099/2008, stosownie do stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku i objętego stanowiskiem Wnioskodawcy.

W myśl art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
  - biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia

23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Powyższe normowane jest obecnie rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (dalej: „rozporządzenie w sprawie wykazu paliw”).

Z powyższego wynika, że zakres podmiotowy i przedmiotowy regulacji obejmującej system zapasów obowiązkowych i wynikający z niego obowiązek ponoszenia kosztów opłaty zapasowej został tak skonstruowany, że to właśnie przywóz albo produkcja paliwa przesądza o powstaniu obowiązku ponoszenia kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczanie opłaty zapasowej.

Należy zauważyć, że w literaturze przedmiotu wyraźnie podkreśla się, że „jeżeli w danym akcie normatywnym użyty jest specyficzny zwrot (termin) języka prawnego, należy go rozumieć zgodnie ze znaczeniem nadanym mu w tym języku (...); argument ten ulega wzmocnieniu w przypadku definicji legalnych – definicje te ustalają wiążące interpretatora rozumienie terminu lub zwrotu (tzw. dyrektywa języka prawnego) (Chauvin T., Stawecki T., Winczorek P., „Wstęp do prawoznawstwa”, Wyd. C.H. Beck, wyd. 8, Warszawa 2013, str. 233). Przepis art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach ma charakter definicji legalnej. Definicje legalne stanowią przejaw tak zwanej wykładni autentycznej. Jak się wskazuje w doktrynie, wykładnia autentyczna ma miejsce wówczas, gdy „interpretatorem jest ten organ państwowy, który ustanowił dany akt normatywny. Jego interpretacja ma moc powszechnie obowiązującą. Czynności podjęte przez ten organ w procesie interpretacji są władczymi. Ten rodzaj wykładni wynika z zasady: *cuius est condere, eius est interpretari* (komu przysługuje stanowienie prawa, temu przysługuje i jego wykładnia). Wykładnia autentyczna może być dokonana w tym samym akcie normatywnym, w którym znajduje się interpretowana norma. Znajduje ona wyraz w tzw. definicjach legalnych (ustawowych). Ma to miejsce wówczas, gdy prawodawca mocą zamieszczonych w tekście przepisów prawnych wiążąco ustala rozumienie poszczególnych terminów występujących w tym akcie prawnym (...).” (Seidler G. L., Groszyk H., Pieniążek A., „Wprowadzenie do nauki o państwie

i prawie”, Wyd. UMCS, Lublin 2010, str. 183). Jak wskazał w wyroku z dnia 9 lipca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach znajduje się legalna definicja paliwa, którą należy odczytywać zgodnie z wykładnią językową i literalnym brzmieniem tej definicji (sygn. akt VI SA/Wa 287/15, orzeczenie prawomocne). Definicja ta wskazuje na zamknięty katalog produktów naftowych, które zostały nią objęte, to jest na produkty naftowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. f-n ustawy o zapasach, to jest gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oraz ciężkie oleje opałowe, określone, w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. Definicja paliw, jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w powołanym wyżej wyroku, „jest definicją zakresową a wskazany powyżej katalog produktów uznawanych za paliwa, ma charakter zamknięty został on bowiem enumeratywnie wskazany w przepisie”.

Ustawodawca zobowiązał Ministra Gospodarki do wskazania w akcie wykonawczym tych paliw, które stanowią podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej. Minister Gospodarki, stosownie do upoważnienia ustawowego oraz z uwzględnieniem wiążącej go definicji legalnej paliw, dokonał wskazania poprzez podanie w treści rozporządzenia w sprawie wykazu paliw określonych kodów CN. Wnioskodawca wywodzi, że pomimo brzmienia § 6 pkt 9 rozporządzenia w sprawie wykazu paliw, wykorzystywane przez niego w produkcji ciężkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 62 nie wyczerpują definicji paliwa określonej w ustawie o zapasach.

Wobec powyższego, w przypadku gdy dany produkt, klasyfikowany w obrębie danego kodu CN, ujętego w przedmiotowym rozporządzeniu, nie wypełnia, wskazanych wprost w definicji danego produktu w załączniku B rozdziale 4 rozporządzenia nr 1099/2008 przesłanek uznania za paliwo, zachodzi sprzeczność wymagająca pogłębionej wykładni obowiązujących przepisów prawa, z zastosowaniem pomocniczych metod wykładni, w tym wykładni systemowej i celowościowej oraz dodatkowej analizy jego właściwości i cech.

W tym świetle w polu uwagi Organu pozostawać musi cel i zakres definicji legalnej ujętej w ustawie o zapasach oraz definicji zawartych w rozporządzeniu nr 1099/2008.

Jak wynika z uzasadnienia ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (ogłoszonej w Dz. U. poz. 900; druk sejmowy nr 2149), na mocy dyrektywy 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9) „obliczając średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej zgodnie z metodą i procedurami określonymi w załączniku I dyrektywy 2009/119/WE, należy uwzględnić wielkość przywozu ropy naftowej, NGL, półproduktów rafineryjnych oraz innych węglowodorów i wszystkich pozostałych produktów ropopochodnych oprócz benzyny pirolitycznej, określonych w załączniku B rozdział 4 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1). Zużycie krajowe jest sumą zagregowanych danych dotyczących "faktycznych dostaw krajowych brutto" zdefiniowanych w pkt 3.2.1 załącznika C do rozporządzenia WE nr 1099/2008 wyłącznie w odniesieniu do następujących produktów: benzyny silnikowej, benzyny lotniczej, paliwa lotniczego typu benzyny do silników odrzutowych (paliwo lotnicze do silników odrzutowych na bazie nafty lub JP4), materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty, innych naft, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego (średnich destylatów), ciężkiego oleju opałowego (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), określonych w pkt 4 załącznika B do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.". W motywie 21 dyrektywy wskazano, że „aby uniknąć dublowania sprawozdań dotyczących informacji, które państwa członkowskie mają dostarczać odnośnie do różnych kategorii produktów, punktem odniesienia dla różnych kategorii produktów ropopochodnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie, powinno być rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii.". Celem unormowania w dyrektywie było zatem wskazanie na jeden akt prawny dokonujący określonej klasyfikacji produktów podług określonych właściwości tak aby nie zachodziły rozbieżności w zakresie przyporządkowywania określonych produktów, posiadających określone właściwości, do danej kategorii produktów. W ocenie Organu wymóg ten znalazł przełożenie na konstrukcję definicji legalnych w ustawie o zapasach, tak aby zachodziła

koherentność pomiędzy wszystkimi obszarami objętymi przepisami dyrektywy i ustawy o zapasach.

Powyższe wskazuje, że produkty posiadające określone właściwości, wskazane w obrębie definicji ujętych w załączniku B rozdziale 4 rozporządzenia nr 1099/2008 klasyfikowane są jako określone paliwa. Oceny tej dokonuje się przez pryzmat opisu w ramach zawartej w nich definicji. Powyższe nie wyklucza oczywiście również pomocniczego stosowania innych przepisów w przypadkach, w których przyporządkowanie określonego produktu do danej kategorii paliwa budzi wątpliwości. Dokonuje się tego w interesie określonym dyrektywą, a zatem jednolitego i jednoznacznego przyporządkowywania określonych, posiadających dane właściwości produktów do określonych kategorii paliw. Należy bowiem wskazać, że o ile zawarta w ustawie o zapasach definicja legalna paliw jest definicją zakresową, w sposób enumeratywny odsyłającą do definicji w rozporządzeniu nr 1099/2008, to jednak nie oznacza to, że przepisy rozporządzenia nr 1099/2008 w tym zakresie powinny być rozumiane w oderwaniu od kontekstu, w jakim zostały skonstruowane i nie mogą podlegać wykładni innej, niż językowa.

Niezależnie jednak od powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że definicja legalna paliw w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie odwołuje się do kodów CN, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw. Paliwem jest jeden ze wskazanych w przepisie art. 2 pkt 2 lit. f – n produktów, określonych w załączniku B rozdziale 4 rozporządzenia nr 1099/2008. Definicja legalna paliwa nie odwołuje się do przepisów unijnych o Nomenklaturze Scalonej, dlatego nie należy jej utożsamiać z wykazem zawartym w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw ani o ten wykaz poszerzać. Jak wywodzi w swoim wniosku Wnioskodawca oraz akcentuje to w kolejnych rozstrzygnięciach Minister Energii, aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej, musi zostać spełniony szereg przesłanek, których zaistnienie powinno zostać kolejno wykazane. Jedną z nich jest ustalenie, czy dochodzi do przywozu lub produkcji paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Kierując się powyższym, w przypadku, w którym z przedłożonej dokumentacji, to jest wniosku wraz z jego uzupełnieniem, wynika, że dany produkt, pomimo objęcia kodem CN dla określonej kategorii paliw, nie posiada jednocześnie właściwości przewidzianych dla tej konkretnej kategorii stosownie do definicji ujętej w ustawie o zapasach, obowiązkiem Organu jest ustalenie, czy rzeczywiście przywóz produktu o określonych właściwościach skutkować będzie koniecznością uiszczenia opłaty

zapasowej stosownie do ustawy o zapasach. Skoro bowiem właściwości produktu sklasyfikowanego dla celów Nomenklatury Scalonej do danej kategorii nie odpowiadają tej kategorii w ramach definicji przewidzianej dla danego produktu w ustawie o zapasach, w pierwszej kolejności należy zweryfikować, czy produkt ten w ogóle jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach, a jeżeli tak, to którym.

W piśmie z dnia 12 kwietnia 2019 r. Wnioskodawca uzupełnił wniosek z dnia 2 stycznia 2017 r. o udzielenie interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej przesyłając raport z kontroli nr 03/76/IRE/2017 dotyczący badania przedmiotowego produktu wskazujący pełny zakres jego destylacji z którego wynika, że produkt ten destyluje w temperaturze 175 °C – 394,1 °C.

Wnioskodawca ponownie wskazał, że sprowadza olej opałowy ciężki o kodzie CN 2710 19 62, każdorazowo posiadający następujące parametry fizykochemiczne: gęstość zawsze niższa niż 0,9 kg/l, lepkość kinetyczna zawsze niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C i zawartości siarki poniżej 1% i tym samym nie spełnia on definicji oleju opałowego ciężkiego określonego w art. 2 pkt 2 lit.n) ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych (Dz. U. z 2018 r., poz.1323) w zw. z załącznikiem B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. UE L 304 z 14 listopada 2008 r., str. 1, z późn. zm.) należy zaznaczyć, że zgodnie z ww. Rozporządzeniem, oleje opałowe ciężkie to wszystkie reszkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki. W ocenie Organu produkt którego gęstość zawsze jest niższa niż 0,9 kg/l i lepkość kinetyczna zawsze jest niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C, nie spełnia definicji oleju opałowego ciężkiego określonego w art. 2 pkt 2 lit.n) ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych (Dz. U. z 2018 r., poz.1323) w zw. z załącznikiem B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. UE L 304 z 14 listopada 2008 r., str. 1, z późn. zm.). i w tym zakresie w Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zgadza się ze stanowiskiem Wnioskodawcy.

Jednak dokonując oceny czy dany produkt naftowy jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach czy też nie jest, nie można ograniczać się jedynie do porównania wybranych parametrów fizykochemicznych danego produktu z jedną kategorią paliwa zdefiniowaną w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii.

Oceniając dany produkt należy dokonać kompleksowego porównania jego właściwości fizykochemicznych ze wszystkimi definicjami przedstawionymi w rozporządzeniu nr 1099/2008, określającymi paliwa wyszczególnione w art. 2 pkt 2 lit. f-n ustawy o zapasach i dopiero gdy parametry fizykochemiczne tego produktu nie będą się mieściły w definicjach określonych dla poszczególnych kategorii paliw, produkcja lub przywóz tego produktu nie będzie rodzić obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej.

Dlatego też Organ przy kwalifikowaniu danego produktu do paliw objętych obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej przeanalizował również pozostałe właściwości fizykochemiczne sprowadzanego przez Wnioskodawcę produktu pod kątem spełniania przez ten produkt wymagań określonych w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

Uwzględniając dołączone przez Wnioskodawcę wyniki badań w zakresie destylacji przedmiotowego produktu z których wynika, że destyluje on w temperaturze 175 °C – 394,1 °C należy stwierdzić, że jego zakres destylacji wykracza poza parametry definiujące poszczególne paliwa zgodnie z załącznikiem B rozdziału 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. W związku z powyższym produkt naftowych, którego gęstość jest zawsze niższa niż 0,9 kg/l a lepkość kinetyczna zawsze niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C oraz charakteryzujący się składem frakcyjnym zgodnym z Raportem kontroli nr 03/76/IRE/2017 nie wypełnia definicji paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy, że z tytułu przywozu wskazanego we wniosku produktu przedsiębiorca nie będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacje dotyczy stanu faktycznego przesłanego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 zd. 1 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.